

1431 het ambt van burgemeester hebben bekleed, vrijwel allemaal tot de twintig rijkste Rotterdammers behoorden, uitgaande van hun bijdragen in de gedwongen lening van 1426. Over een paar burgemeesters uit de eerste jaren na 1418 hebben wij geen gegevens. Eén burgemeester, Dirk van Zeyst, betaalde in 1426 slechts drie guldens. Wouter Jansz. van Raephorst en Traveys Jansz. van Vorenbroeck maken evenmin deel uit van de in paragraaf 2 genoemde groep van rijke stadsbestuurders, maar zij waren respectievelijk schout en broer van de baljuw, zodat wij mogen veronderstellen dat zij toch een behoorlijke welstand en een aanzienlijk sociaal prestige genoten. Alle overige burgemeesters uit deze jaren behoorden tot de twintig hoogst aangeslagenen in de gedwongen lening van 1426.

De burgemeesters uit de jaren 1431-1440 waren zonder uitzondering medegerechtigd in het baljuwschap van Rotterdam. Hoewel dit ook voor de meeste – zo niet alle – schepenen gegolden zal hebben, worden alle burgemeesters met name genoemd in de processtukken van het Hof van Holland, betreffende de geschillen over het baljuwschap. Zij behoorden tot de belangrijkste aandeelhouders in dit baljuwschap, dat, zoals wij in hoofdstuk I gezien hebben, in deze jaren een handelszaak was. Boudijn Fijck, in 1426 al één van de rijkste Rotterdammers, kocht zijn ambt in 1431 door als geldschieter van baljuw Daniël van Cralingen op te treden. Zijn collega-burgemeesters na 1433 waren allen aandeelhouders in het baljuwschap van Geerlof Jansz. van Vorenbroeck, aan wie in 1432 het baljuwschap was opgedragen. Toen dit in 1438 overging in handen van Jan Oem, waren Boudijn Fijck en Dirk van Oegstgeest diens belangrijkste compagnons. Zij zouden de twee daaropvolgende jaren dan ook het burgemeestersambt bekleden, totdat de stad in 1440, als straf voor het in 1439 voorgevallen oproer, gedwongen werd hen uit te kopen.

Uit het feit dat de meeste burgemeesters uit de jaren 1418-1431 in 1426 tot de twintig rijkste Rotterdammers behoorden en dat de burgemeesters uit de jaren 1431-1440 hun ambt moesten kopen, kan men met volstrekte zekerheid concluderen dat slechts zij, die tot de elite van Rotterdam behoorden, voor het ambt van burgemeester in aanmerking kwamen. Uit de voorafgaande paragrafen is gebleken, dat deze elite onderling ook de nodige verschillen vertoonde. Deze verschillen betroffen niet zozeer de rijkdom, als wel de bestuurlijke invloed, tot uiting komend in het aantal jaren dat men zijn ambt bekleedde of in het feit dat ook de nakomelingen van